

2425 3. Beh. af Forfl. t. Finantslov f. Finantsaavet fra 1. April 1877 til 31. Marts 1878.

2426

dagens Lokaler efter Overtagningen af Finantslovedkaasen til Ministerialbygningen fordrer en Flytning af Udenrigsministeriets Arkiv fra Ministerialbygningen til Amalienborg, ligger nogen Hindring for Gjennemførelsen af den Plan, som den ærebe Forslagsstiller antydede som særdeles magtpaaliggende, den nemlig, at samle de ældre Arkivsager i et fælles Rigsarkiv, og med en Ordning, som sikrer, at disse Sager kunde være til almindelig Afbenyttelse i videnskabelige Diemed. Jeg ser, som sagt, ikke, at Flytningen af Udenrigsministeriets Arkiv fra Ministerialbygningen til Amalienborg lægger nogen Hindring i Veien for Gjennemførelsen af denne Plan, saaledes som det ærebe Medlem har ment. Jeg kan nemlig ikke forestille mig, at der kan være nogen større Banstuelighed ved paa et senere Stadium af Udenrigsministeriets Arkiv at udfordre alle ældre Sager fra Amalienborg end fra Ministerialbygningerne. Jeg tror derfor, at Realisationen af den her foreliggende Plan vil, hvis man dertil vil knytte Ordningen af et Rigsarkiv, blive udført i nogen Tid, thi det vil vistnok ved nærmere Overveielse findes, at dette er et Foretagende, der vil kræve en nærmere Undersøgelse, og hvis Gjennemførelse vil tage nogen Tid. Jeg skal imidlertid ikke komme nærmere ind derpaa, da Ordningen af disse Forhold ikke direkte henhører herunder; men jeg kan dog ikke tilbageholde den Ytring, at der i de Lokaler, hvorover Ministeriet for Diebliffet raader, bestemt ikke er Plads til at anbringe en saadan Samling saaledes, at altsaa Gjennemførelsen af denne Plan maatte fordrø Opsøvelsen af en ny Bygning. Da Realisationen af Planen altsaa efter min Mening herved vil blive udført i alt Fald i nogen Tid, ser jeg ikke, at der kan være Noget til Hindring for, at Udenrigsministeriets Arkiv midlertidig henføres til et passende Lokale paa Amalienborg. Dette har ogsaa det for sig, at det maa erkjendes for naturligt og hensigtsmæssigt, at et Arkiv findes i Nærheden af det Ministerium, hvortil det hører, hvilket Letter dets Benyttelse, og jeg kan heller ikke tro, at Udgangen til Arkivet for Videnskabsmænd eller Andre, som have særlig Grund til at ønske at benytte de deri indeholdte Dokumenter, vil være besværligere paa Amalienborg end i Ministerialbygningen; jeg har tværtimod Grund til at antage, at Anbringelsen af Arkivet der vil være til Lettelse ogsaa i denne Henseende. Jeg kan derfor ikke finde, at de ærebe Medlemmer, som iøvrigt maatte være enige i Ønskeligheden af den paatænkte Udvidelse af Rigsdagens Lokaler,

kunne af Hensyn til dette Spørgsmaal have Grund til at vedtage det ærebe Medlems Forslag, som vil lægge uoverstigelige Hindringer i Veien for Gjennemførelsen af en Ordning, som fra mange Sider er erkjendt for at være, ikke alene ønskelig, men i høi Grad tilraadelig. — Det ærebe Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) bliver ikke træet af, saa ofte Velighed gives, at gjentage — jeg kan sige med de samme Ord — sine Anker imod Postbestyrelsen paa Grund af den Maade, hvorpaa Udviklingen af Landpostvæsenet foregaar. Jeg skal søge at bevare Laalmodigheden til at gjentage de samme Grunde, som jeg tidligere har anført, hvorfor jeg tror, man kan sige, at Bestyrelsen ikke her har ladet det mangle enten paa Sver for at udføre Planen i Overensstemmelse med, hvad der er tilfjttet, eller paa Interesse for Sagen. Det er en forholdsvis kort Tid, hvori denne Udvikling er foregaaet, nemlig fra 1871—72, og jeg tror, det maa erkjendes, at der er anvendt meget og dygtigt Arbejde derpaa. At der ikke de stominde paa enkelte Steder kan have udviklet sig Forhold, der kunne give Anledning til, at Punkter, som ikke tidligere ere komne i Betragtning, nu kunne have Berettigelse til at blive indlemmede i Postforbindelsen, skal jeg indrømme, ligesom jeg ogsaa skal erkjende, at der er en Mulighed for, at der kan være enkelte Steder, især i de tyndt befolkede Egne, i de Egne, for hvilke det ærebe Medlem har særdeles Interesse, som kunne være overfete af Postbestyrelsen og udeladte, fordi de paagjældende Kommunalbestyrelser, hvis Erklæring man i disse Sager altid har indhentet, ikke have gjort opmærksom derpaa; men enhver Begjæring, der fremkommer om at blive indlemmet i Postgangen, bliver taget under nøie Overveielse og bliver i Almindelighed bevilget. Selvsølgelig kan der fremkomme Begjæringer, som Omstændighederne gjøre det umuligt eller i alt Fald utilraadeligt at indkomme, men ethvert Sted, som har et nogenlunde gyldigt Krav paa at komme i Betragtning, bliver taget med, saa snart Omstændighederne tillade det, og de fornødne Midler ere tilstede. Med Hensyn til det ærebe Medlems Antæ over Tilstanden paa adskillige Udveghngssteder og det uordentlige Forhold, som der finder Sted, maa jeg sige, at Postudveghlerne staa i et overmaade løst for ikke at sige i intet Forhold til Postvæsenet. Postudveghleren er nærmest den paagjældende Egn's Befuldmægtigede til at modtage Posten, naar den kommer med Postbudet, hvorhos han da afleverer,